

PHỐ NÚI

- Bác Sáng ơi là bác Sáng. Tên là Sáng mà sao tối thế? Bác quan niệm văn chương mà như một cộng với một bằng hai vậy hả? Tôi nói để bác hay, bảo vệ môi trường chính là để cho nụ cười trẻ thơ mỗi ngày một thêm tươi tắn. Cái ý nghĩa của tên tập thơ là thế. Thôi, không bàn nữa - vỗ ngực, giọng trở nên đanh thép - Tôi, nhà thơ Hoàng Vinh, Trưởng Ban thơ của Hội Cựu chiến binh thị trấn Đồng Hoa đã quyết cái tên tập thơ như thế rồi, không ai được thay đổi nữa! Nói thêm để bác rõ, hôm qua, một cô giáo dạy văn cấp 3 trên huyện hắp hoi, góp ý nên bỏ hai chữ “phố Núi” để bớt tính cục bộ địa phương, nhưng tôi không nghe. Tôi không có tư tưởng bản vị đâu, nhưng phải “phố Núi” nó mới chính danh chứ cái địa phương khác thế quái nào được! Rồi chính từ cái phố Núi nó mới lan tỏa ra nhiều nơi khác. Thơ là phải vừa cụ thể vừa phổ quát vậy, bác có rõ không?

Ông Sáng cười dẽ dãi:

- Thôi được, cứ tùy ở bác. Bác biết làm thơ chứ tôi thì một câu thơ bẻ đôi cũng không viết nổi. Tôi vào ban thơ với các bác chỉ với tư cách là người yêu thơ thôi.

Ông Vinh giơ ngón tay cái lên trời:

- Chính xác!

Mỗi khi tâm đắc điều gì và muốn xác định đó là chân lý, ông Vinh luôn có động tác giơ ngón tay cái lên trời kèm theo hai chữ “chính xác” rất dõng dạc như vậy.